KUR'ANSKE PRIPOVIJESTI

5

BEMUST

Naslov
KUR'ANSKE PRIPOVIJESTI

Priredio
Aziz KADRIBEGOVIĆ

Ilustrirao
Ahmet MUMINOVIĆ

Izdavač
BEMUST - Sarajevo

Za izdavača
Mustafa BEĆIROVIĆ

Urednik
Dževad HODŽIĆ

Recenzenti
Dževad HODŽIĆ
Hilmo NEIMARLIJA

Redakcija
Mustafa BEĆIROVIĆ (inicijator i nosilac projekta)
Hadžem HAJDAREVIĆ (jezički savjetnik)
prof. dr. Enes KARIĆ i Džemaludin LATIĆ (stručni konsultanti)

Lektura
dr. Remzija HADŽIEFENDIĆ - PARIĆ

Korektura
Enes DURMIŠEVIĆ
Šerif MUJKANOVIĆ

DTP
mtg-topgraf, Velika Gorica

Štamparija
Mladinska knjiga, Ljubljana

Tiraž
5000

Copyright © 1998. BEMUST, Sarajevo

ISBN 9958-725-10-X

Mišljenjem Federalnog ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta, na osnovu člana 19. tačka 13. stava 2. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga, komplet "Kur'anske pripovijesti" oslobođa se plaćanja poreza na promet proizvoda.

Biblioteka »Dječija knjiga«

KUR'ANSKE PRIPOVIJESTI

BEMUST
1998.

Mûsã i onaj koji ima znanje

Allahov poslanik Mûsã zamoli svoga Gospodara da ga uputi na čovjeka koji ima veće znanje od njega i koji zna ono što on ne zna.
Milostivi Stvoritelj mu usliši molbu i naredi mu da treba ići do mjesta gdje se sastaju dva mora. Kad tamo stigne zateći će onoga koga je Svemogući uveo u tajne znanja i naučio ga onome što samo On zna.

Onda Mûsã reče momku svome da mora ići do mjesta gdje se sastaju dva mora makar koliko dugo išao, sve dok ne dođe tamo gdje mu je Gospodar naredio.

I oni pođoše na taj daleki put.

Tako su oni išli, išli, sve dok ne dođoše do mjesta gdje se dva mora sastajahu. I dogodi im se da tu zaboraviše svoju ribu, koju su za hranu nosili, pa ona u more skliznu, a oni to i ne primijetiše.

A kad su se udaljili, Mûsã reče momku svome:
"Daj nam užinu našu, jer smo se od ovoga putovanja umorili."
"Vidi!" - reče on "kad smo se kod one stijene svratili, ja sam zaboravio onu ribu. Sam šejtan je učinio da je zaboravim, da ti je ne spomenem. Mora da je ona skliznula u more, baš čudnovato."
"E, to je ono što tražimo!" - reče Mûsã i njih dvojica se vratiše putem kojim su došli. Tamo nađoše onoga čovjeka kojemu Allah bijaše svoju milost darovao i onome što samo On zna naučio.

"Hoću li da te pratim" - upita ga Mûsã - "ali da me onome čemu si ti ispravno poučen poučiš?"
"Ti sigurno nećeš moći sa mnom izdržati" - reče mu taj čovjek. "A i kako bi izdržao ono o čemu ništa ne znaš?"
"Vidjet ćeš da ću biti strpljiv, ako Bog da!" - reče Mûsã - "i da ti se neću ni u čemu protiviti."

"Ako ćeš me već pratiti, onda me ni o čem ne pitaj dok ti ja o tome prvi ne kažem" - reče mu on.
I njih dvojica krenuše.
Tek što su se bili ukrcali u lađu, onaj čovjek je probuši. Vidjevši šta je uradio, Mûsã zaboravi na obećanje, pa ga prekori:
"Zar je probuši da potopiš one koji na njoj plove? Učinio si, doista, nešto krupno!"

"Ne rekoh li ja" - reče onaj - "da ti, doista, nećeš moći izdržati sa mnom".
"Ne karaj me što sam zaboravio" - pravdao se Mûsã - "i ne čini mi poteškoća u ovom poslu mome!"
I tako su njih dvojica nastavili put.
Išli su, išli, kad naiđoše na jednog dječaka koji je tu stajao i nikome ništa nije radio. Mûsãov saputnik mu priđe i ubi ga, a Mûsã reče:
"Što ubi dijete bezgrješno, koje nije nikoga ubilo! Učinio si, zaista, nešto vrlo ružno!"

"Ne rekoh li ja tebi" - reče onaj - "da ti, doista, nećeš moći izdržati sa mnom?"
"Ako te poslije ovoga za bilo šta upitam" - reče "onda se nemoj sa mnom družiti. Eto sam ti se opravdao!"
I njih dvojica krenuše...
I kad dođoše do jednoga grada, zamoliše stanovnike njegove da ih nahrane, ali oni odbiše da ih ugoste. U gradu njih dvojica naiđoše na jedan zid koji tek što se nije srušio, pa ga onaj prezida i ispravi.

"Mogao si" - reče Mûsã - "uzeti za to nagradu."
"Sada se rastajemo ja i ti!" - reče onaj, - "pa da ti objasnim zbog čega nisi mogao da se strpiš.
Što se one lađe tiče, - ona je vlasništvo siromahã koji rade na moru, i ja sam je oštetio jer je pred njima bio jedan vladar koji je svaku ispravnu lađu otimao.

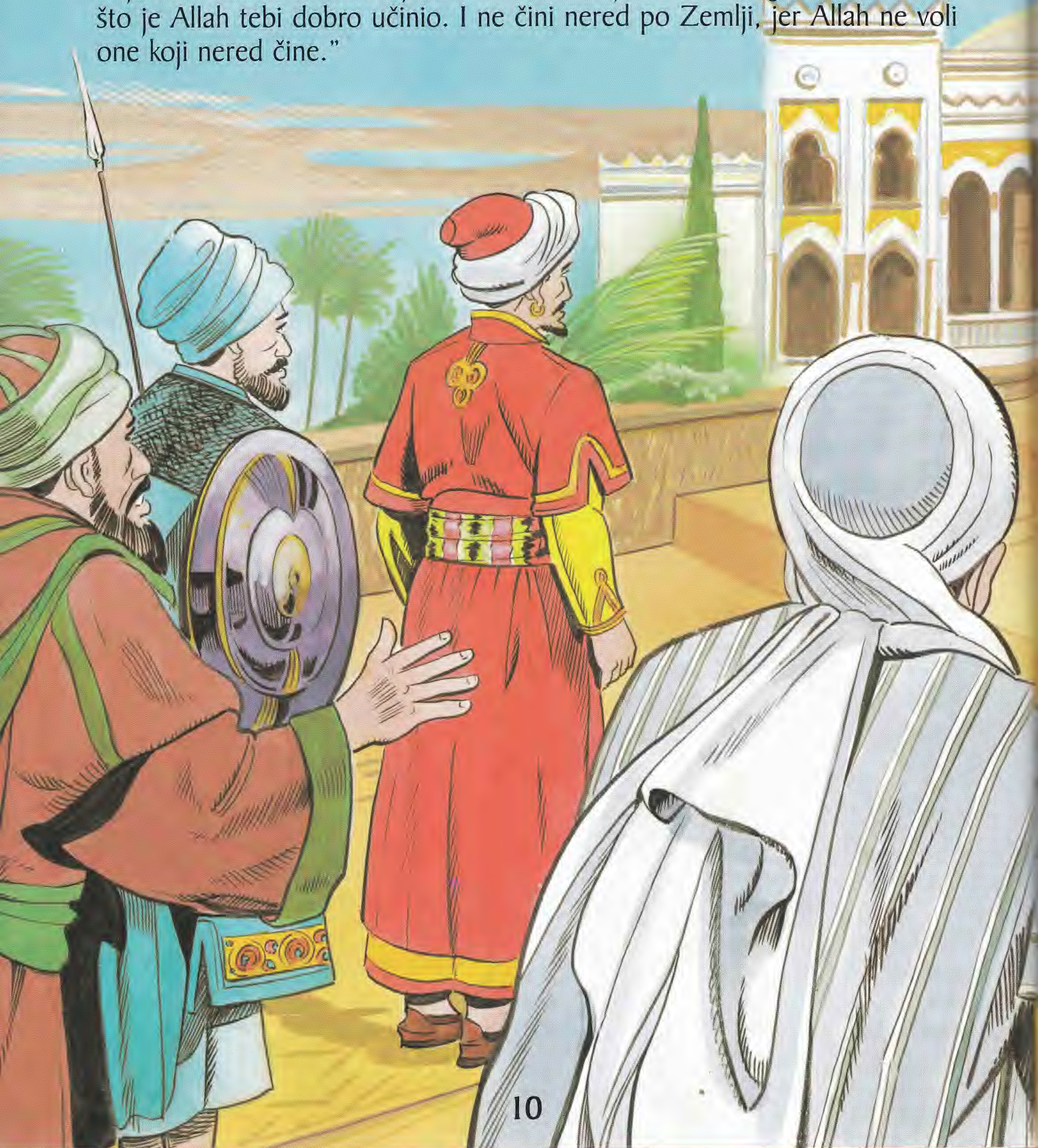

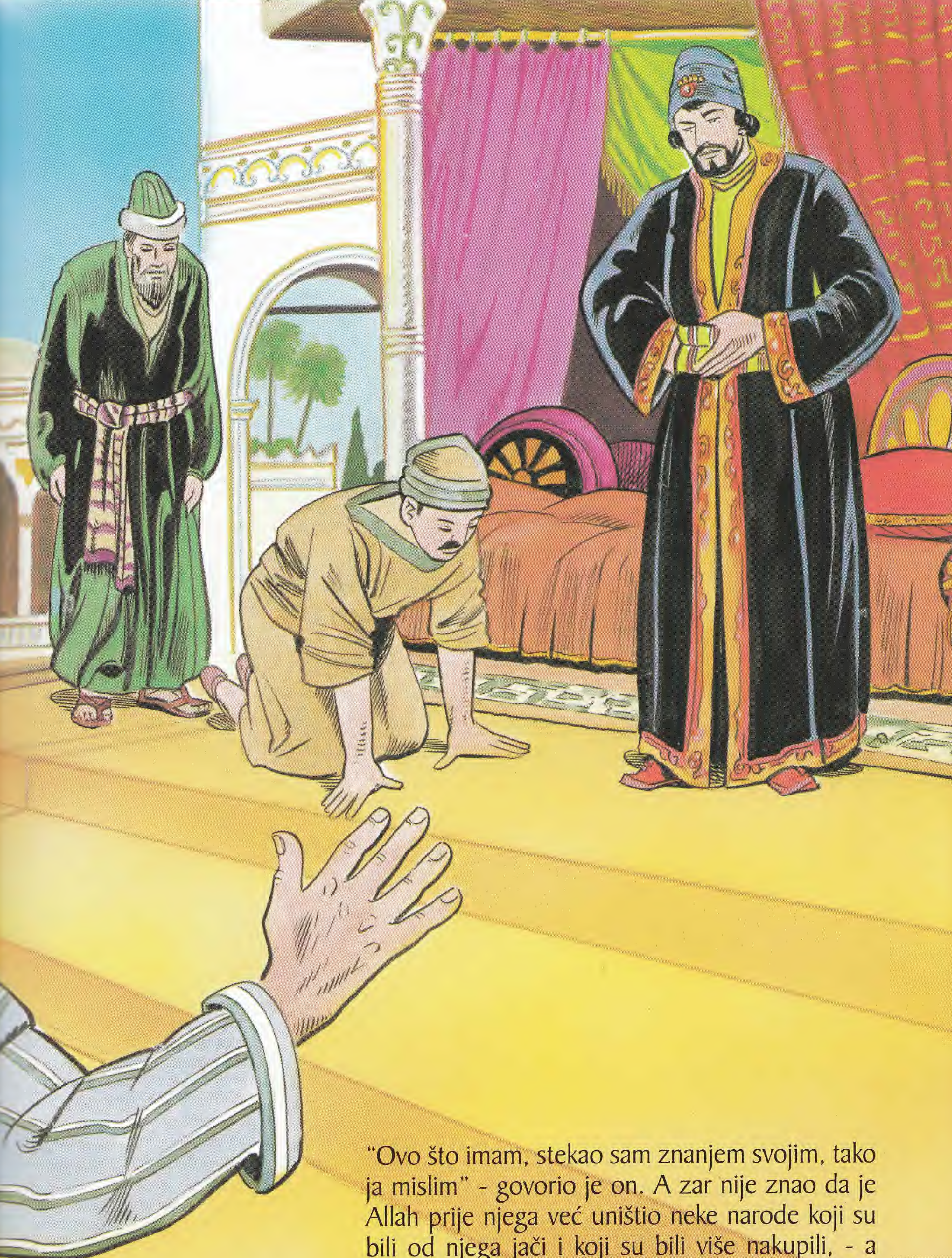
Što se onoga dječaka tiče, - roditelji njegovi su vjernici, pa smo se pobojali da ih on neće na nasilje i nevjerovanje navratiti, a mi želimo da im Gospodar njihov, mjesto njega, dâ boljeg i čestitijeg od njega, i milostivijeg.
A što se onoga zida tiče, - on je dvojice dječaka, siročadi iz grada, a pod njim je zakopano njihovo blago. Otac njihov je bio dobar čovjek i Gospodar tvoj želi, iz milosti Svoje, da oni odrastu i izvade blago svoje. Sve to ja nisam uradio po svome rasuđivanju. Eto to je objašnjenje za tvoje nestrpljenje!"
Samo je Allah sveznajući, a čovjek zna onoliko koliko ga je On naučio.

Allah ne voli obijesne

Karun je bio vladar iz Mûsãova naroda. I on je svoj narod tlačio kao što su to radili faraon i Haman, i ohol je bio. A Allah mu je bio dao toliko blaga da mu je ključeve od njega teško mogla nositi gomila snažnih ljudi.

"Ne budi obijestan, jer Allah ne voli one koji su obijesni!" - govorili su mu ljudi iz naroda njegova. "Nastoj da time što ti je Allah dao stekneš onaj svijet, a ne zaboravi ni svoj udio na ovom svijetu i čini drugima dobro, kao što je Allah tebi dobro učinio. I ne čini nered po Zemlji, jer Allah ne voli one koji nered čine."

"Ovo što imam, stekao sam znanjem svojim, tako ja mislim" - govorio je on. A zar nije znao da je Allah prije njega već uništio neke narode koji su bili od njega jači i koji su bili više nakupili, - a zločinci neće o grijesima svojim ni ispitivani biti.

I iziđe on pred narod svoj u svom sjaju.
"Ah, da je i nama ono što je dato Karunu!" - govorili su oni koji su čeznuli za životom na ovom svijetu, - "on je, uistinu, presretan."
"Teško vama!" - govorili su učeni -, "onome koji vjeruje i čini dobra djela bolje je Allahova nagrada, a bit će samo strpljivima pružena."

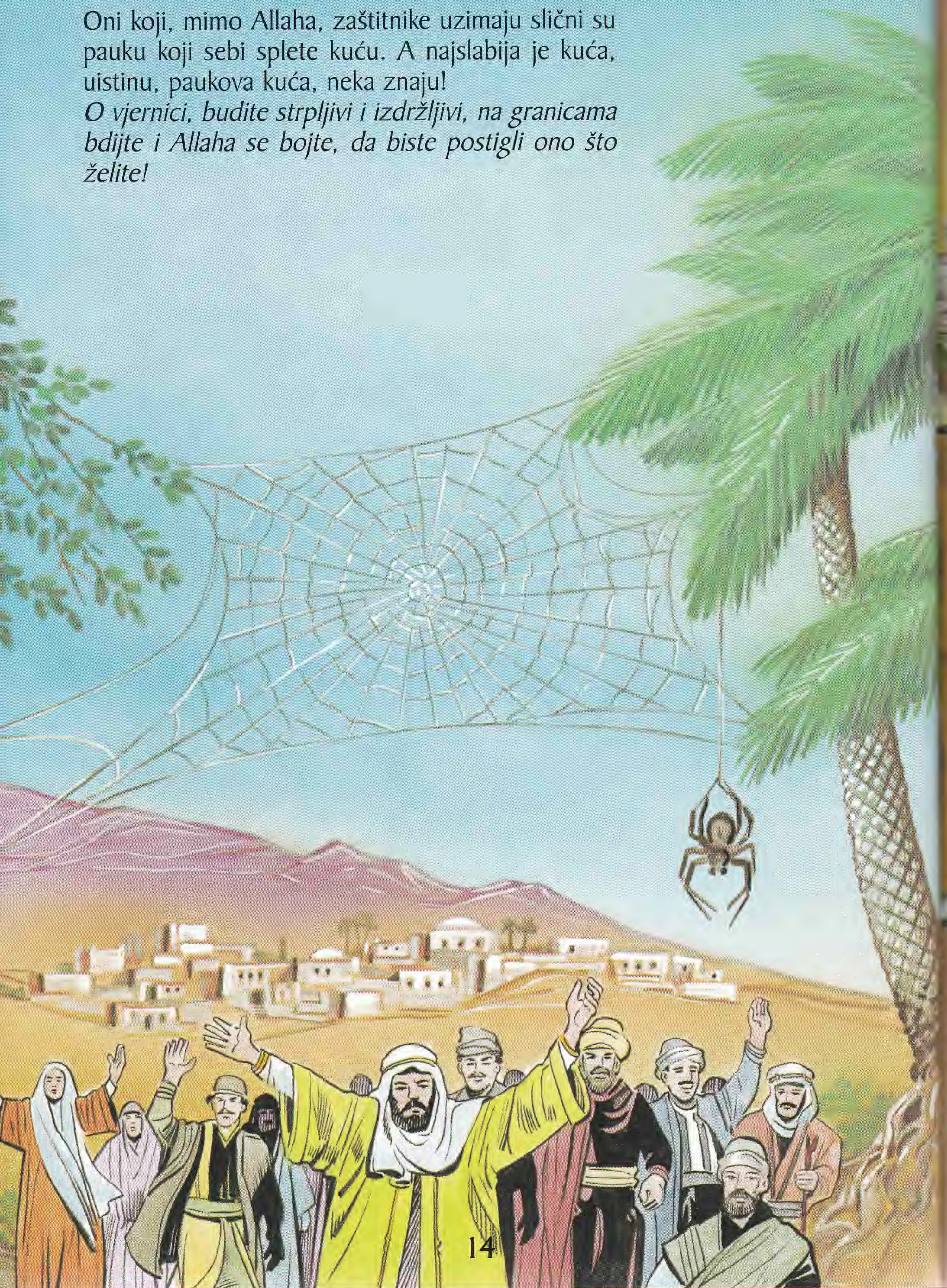

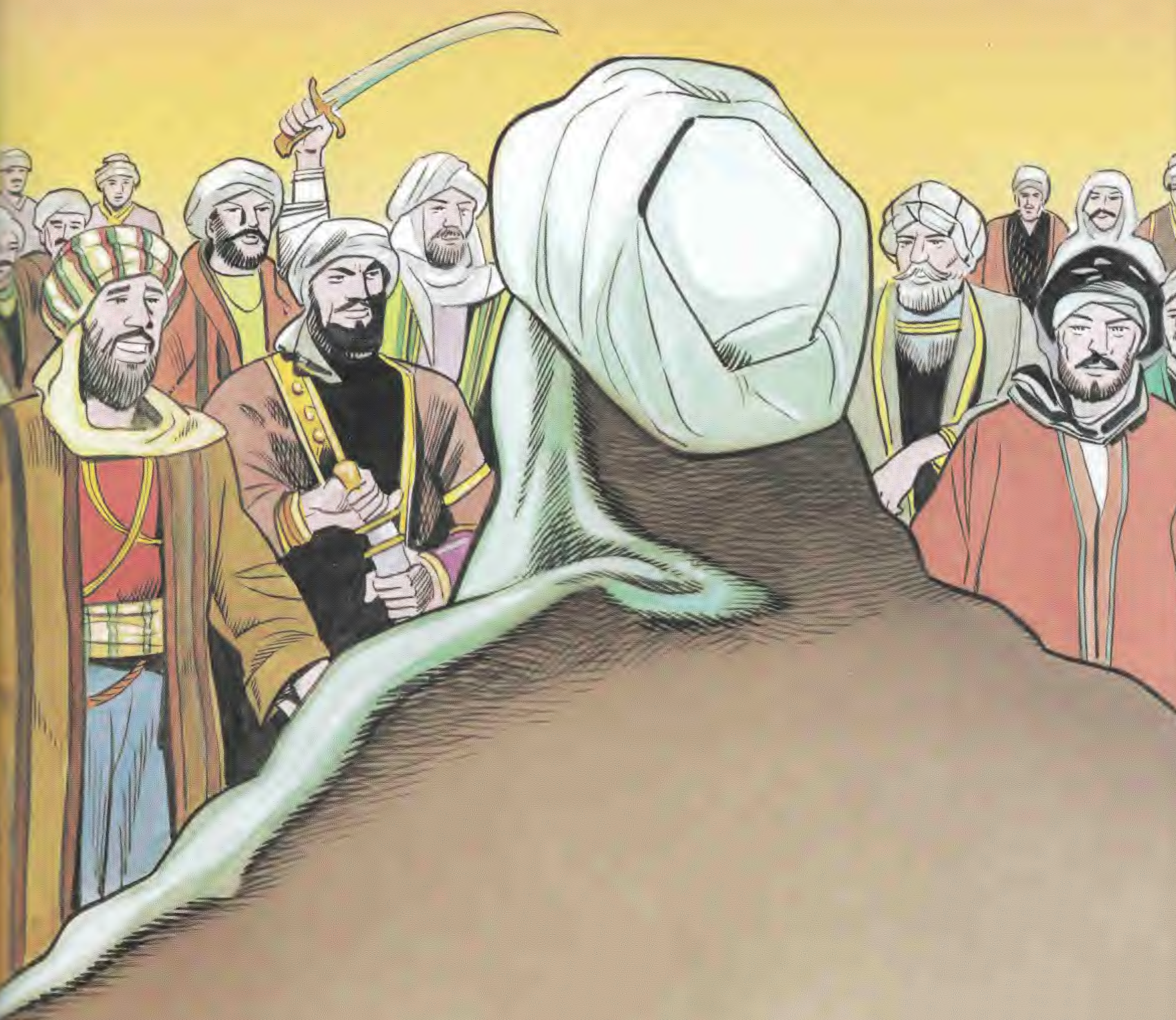

I Allah je i njega i njegov dvorac u zemlju utjerao, i niko ga od Allahove kazne nije mogao odbraniti, a ni sam sebi nije mogao pomoći.
A oni koji su ranije priželjkivali da su na njegovu mjestu, stadoše govoriti: "Zar ne vidite da Allah daje obilje onome od robova Svojih kome on hoće, a i da uskraćuje! Da nam Allah nije milost Svoju ukazao, i nas bi u zemlju utjerao. Zar ne vidite da nezahvalnici nikad neće uspjeti?"

Oni koji, mimo Allaha, zaštitnike uzimaju slični su pauku koji sebi splete kuću. A najslabija je kuća, uistinu, paukova kuća, neka znaju!

O vjernici, budite strpljivi i izdržljivi, na granicama bdijte i Allaha se bojte, da biste postigli ono što želite!

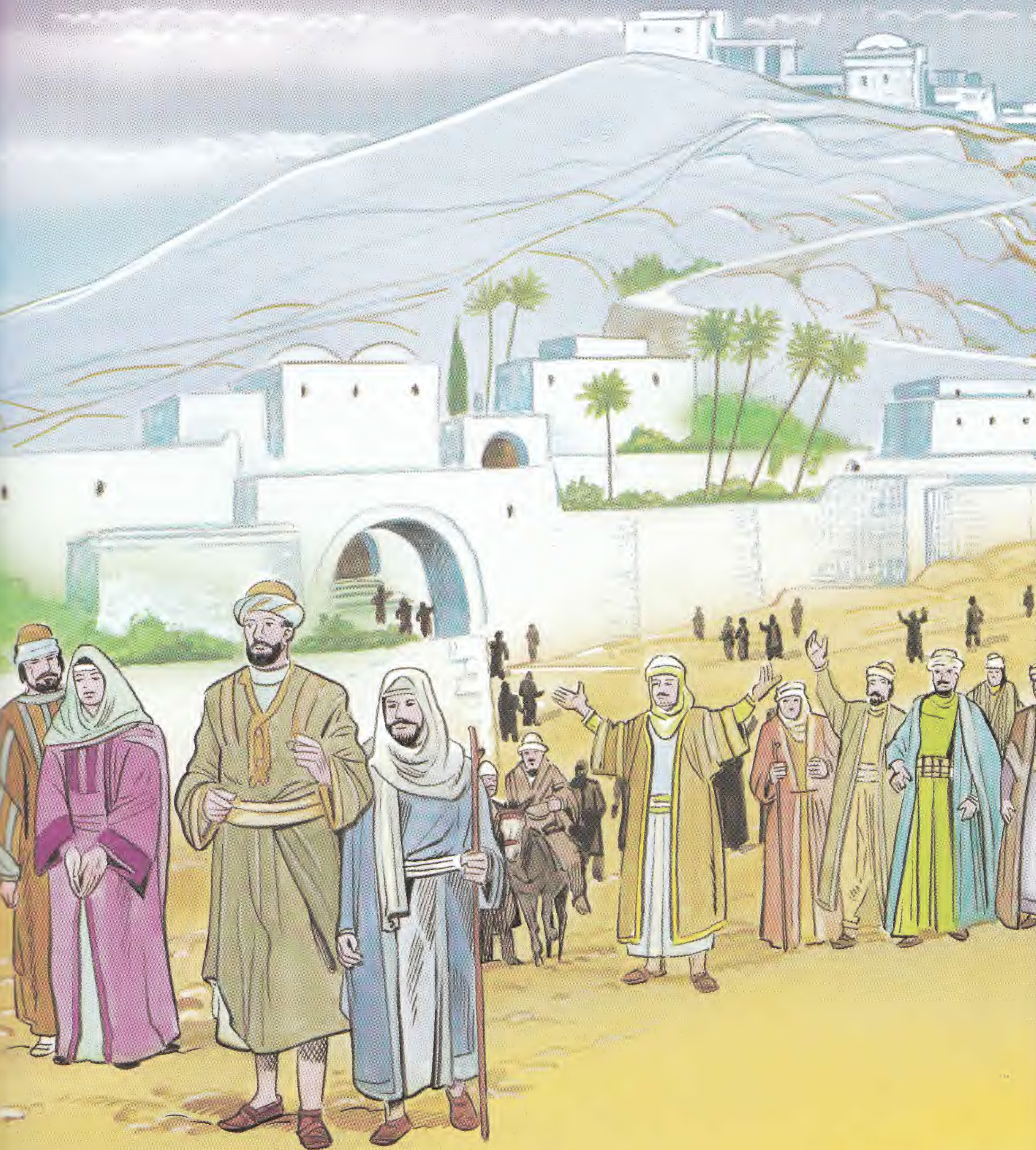

Davud i Džalut

Prvaci sinova Israilovih poslije Mûsãa svome vjerovjesniku su rekli: "Postavi nam vladara da bismo se na Allahovu putu borili!"
"Možda se vi nećete boriti, ako vam borba bude propisana?" - reče on.
"Zašto da se ne borimo na Allahovu putu" - rekoše -, "mi koji smo iz zemlje naše prognani i od sinova naših odvojeni?"

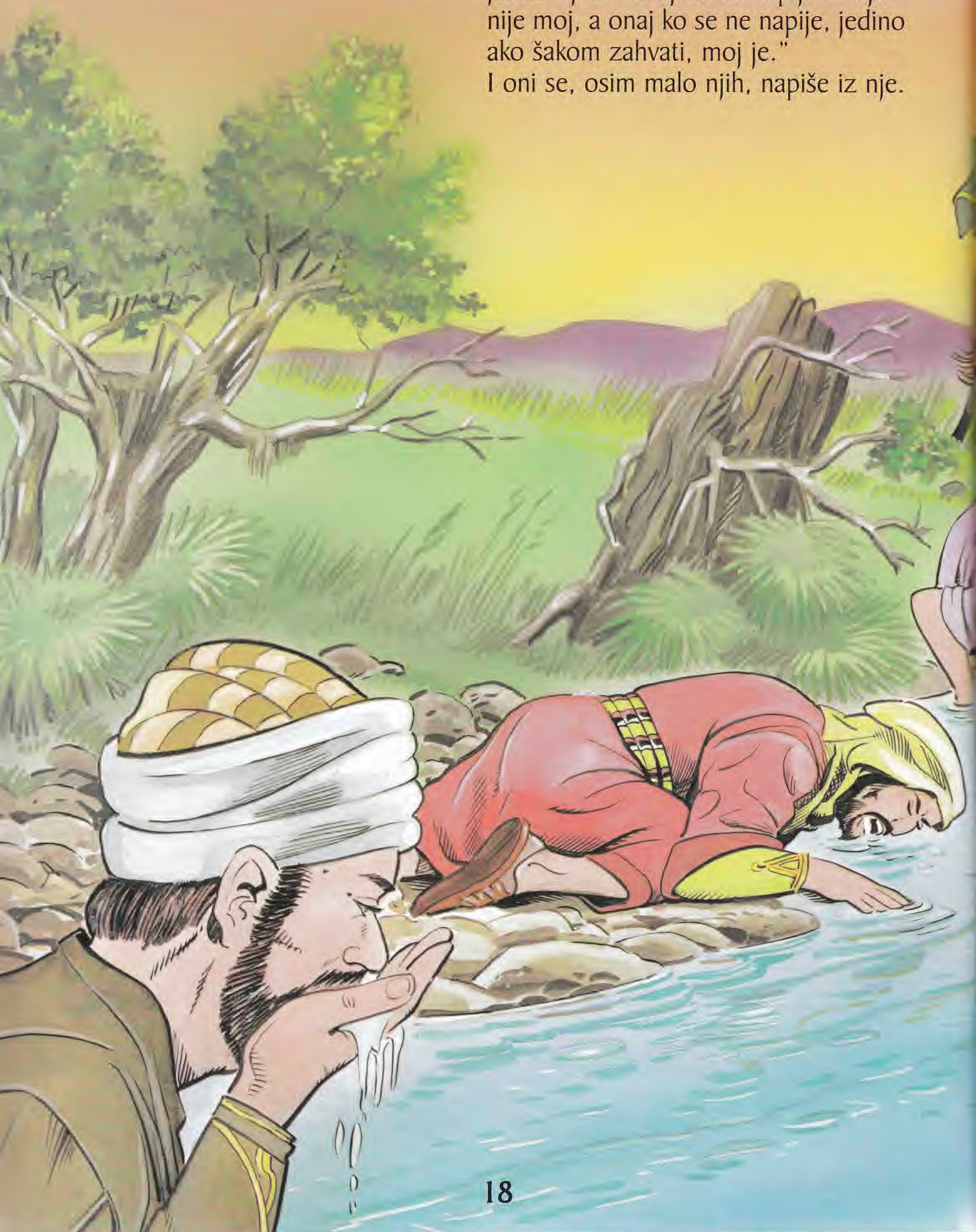
A kad im borba bi propisana, oni, osim malog broja njih, zatajiše. A Allah dobro zna one koji su sami prema sebi nepravedni.
"Allah vam je odredio Taluta za vladara" - reče im vjerovjesnik njihov."
"Odakle da nam još on bude vladar kad smo mi preči od njega da vladamo? Njemu ni veliko bogatstvo nije dato" - rekoše oni.
"Allah je njega da vama vlada izabrao" - reče on - "i velikim znanjem i snagom tjelesnom ga obdario, a Allah daje vlast kome On hoće. Allah je neizmjerno dobar i On zna sve.

Znak njegove vlasti" - reče im vjerovjesnik njihov - "bit će kovčeg koji će Vam stići i koji će meleki nositi, u kome će biti smirenje za vas od Gospodara vašeg i ostatak onoga što su Mûsã i Hârun ostavili. To vam je, zaista, dokaz, ako ste vjernici!"

I kad Talut vojsku izvede, reče: "Allah će vas staviti na iskušenje kraj jedne rijeke: onaj ko se napije iz nje - nije moj, a onaj ko se ne napije, jedino ako šakom zahvati, moj je."
I oni se, osim malo njih, napiše iz nje.

A kad je pređoše, on i oni koji su s njim vjerovali - povikaše:
"Mi danas ne možemo izići na kraj s Džalutom i vojskom njegovom!"
Ali oni koji su tvrdo vjerovali da će pred Allaha izići rekoše:
"Koliko su puta malobrojne čete, Allahovom voljom, nadjačale mnogobrojne čete!" - A Allah je na strani izdržljivih.

I kad nastupiše prema Džalutu i vojsci njegovoj, oni zamoliše: "Gospodaru naš, nadahni nas izdržljivošću i učvrsti korake naše i pomozi nas protiv naroda koji ne vjeruje!"
I oni ih, Allahovom voljom, poraziše, i Davud ubi Džaluta, i Allah mu dade vlast i vjerovjesništvo, i nauči ga onome čemu je On htio. A da Allah ne suzbija ljude, jedne drugima, na Zemlji bi, doista, nered nastao, - ali, Allah je dobar svim svjetovima.

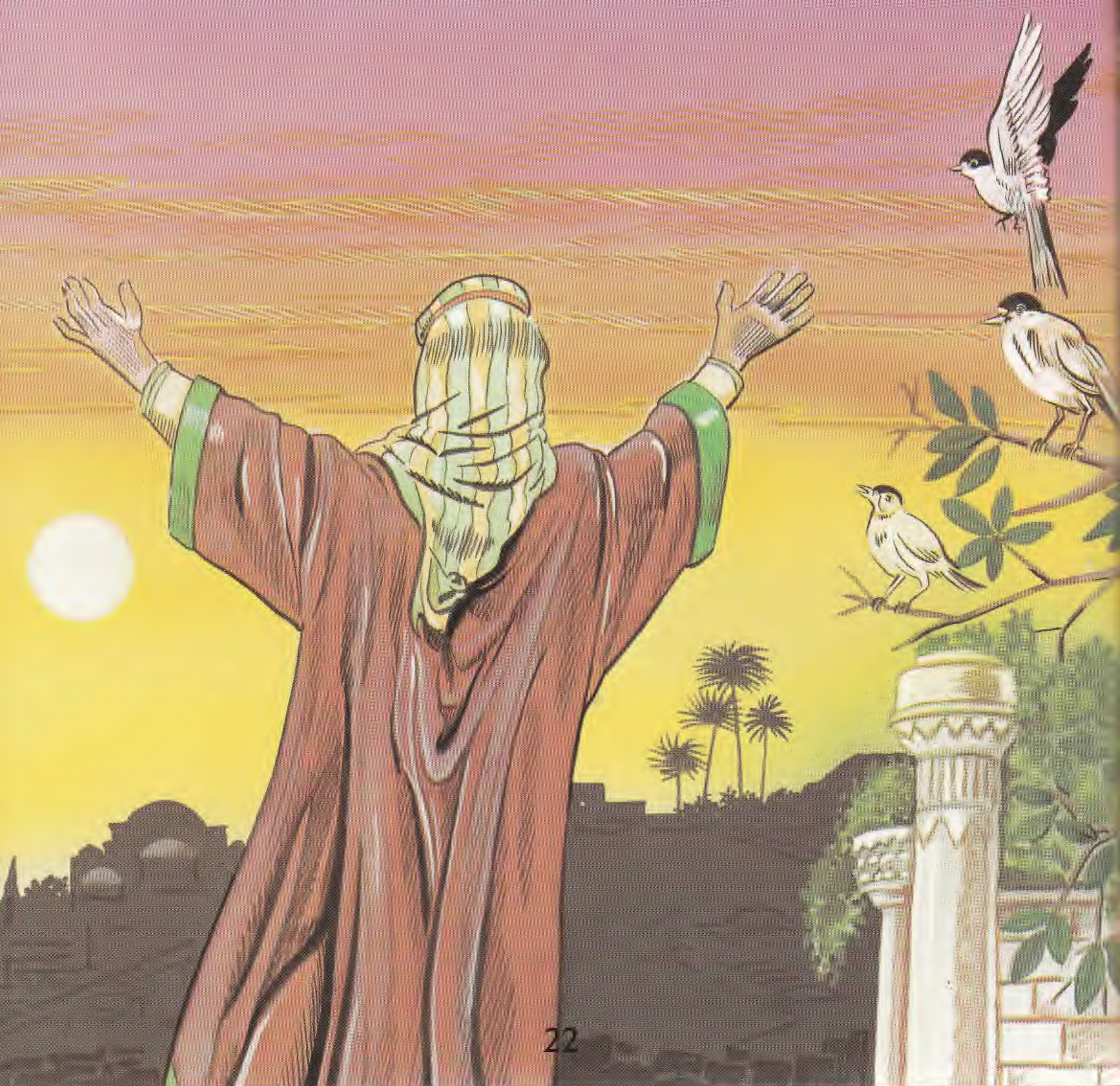
Allahova vlast je na nebesima i na Zemlji! A na dan kad nastupi Čas oživljenja, oni koji su laži slijedili bit će izgubljeni.

Davud i parničari

Allahov poslanik Davud je bio čvrst u vjeri i uvijek se Allahu obraćao. Gospodar Milostivi je njegovo carstvo učvrstio i podario mu mudrost i znanje.

I dao mu i Zebur.

Uzvišeni Allah mu je milost ukazao i brda potčinio da zajedno s njim hvale Allaha prije nego što Sunce zađe i poslije pošto grane, a i ptice okupljene - svi su oni zbog njegova hvaljenja hvalu ponavljali.

Tako Allah nagrađuje one koji dobra djela čine.

Ovo je kazivanje o dvojici parničara kad su preko zida hrama prešli i Davudu upali, pa se on od njih uplašio.

"Ne boj se" - rekli su -, "mi smo dvojica parničara, jedan drugom smo nažao učinili, pa nam pravedno presudi; ne budi pristrasan i na pravi put nas uputi.

Ovaj prijatelj moj ima devedeset i devet ovaca, a ja samo jednu i on mi reče: 'Daj ti nju meni!' - i u prepirci me pobijedi."

"Učinio ti je, doista, krivo!" - reče Davud (a da nije saslušao drugog) - "time što je tražio da tvoju ovcu doda ovcama svojim; mnogi ortaci čine nepravdu jedni drugim, ne čine jedino oni koji vjeruju i rade dobra djela; a takvih je malo."
I Davud se uvjeri da je Allah baš njega na kušnju stavio, pa oprost od Gospodara svoga zamoli, pade licem na tle i pokaja se.
I Allah mu je to oprostio, i on je, doista, blizak Allahu i divno ga prebivalište čeka.
O Davude, rekao je Allah, Mi smo te namjesnikom na Zemlji učinili, zato sudi ljudima po pravdi i ne povodi se za strašću da te ne odvede s Allahova puta. One koji skreću s Allahova puta čeka teška patnja na onome svijetu zato što su zaboravljali na Dan u kome će se račun polagati.
A ko je od Allaha bolji sudija narodu koji čvrsto vjeruje?

Poslanik Sulejman i kraljica od Sabe

Milostivi Gospodar svjetova dao je veliko znanje i mudrost svome poslaniku Sulejmanu i odlikovao ga iznad mnogih vjernika. Učinio mu je vjetar poslušnim, pa je vjetar puhao tamo gdje je Sulejman želio i gdje bi mu naredio, i ujutro prevaljivao rastojanje od mjesec dana, a navečer rastojanje od mjesec dana. Iz izvora mu je, po milosti Gospodara Uzvišenog, bakar rastopljeni tekao, a džini, koje mu je njegov Gospodar učinio poslušnim, radili su i izrađivali ono što je želio: hramove i spomenike, velike zdjele i ogromne kotlove; neki su čak i ronili i druge poslove obavljali.

Uzvišeni Allah mu je dao da je naučio i jezik ptica i nekih drugih životinja, pa je znao šta one govore i šta rade. Sve su to, zaista, bile velike blagodati, a Sulejman je bio neizmjerno zahvalan svome Gospodaru, Allahu, Milostivom, Samilosnom.
I sakupiše se Sulejmanu vojske njegove, džini i ljudi i ptice, sve četa do čete postrojeni. Kad stigoše do mravlje doline, jedan mrav povika:
"O mravi, ulazite u stanove svoje da vas ne izgazi Sulejman i vojske njegove a da to i ne primijetite."

Sulejman se nasmija glasno riječima njegovim i reče:
"Gospodaru moj, omogući mi da budem zahvalan na blagodati Tvojoj, koju si ukazao meni i roditeljima mojim, i da činim dobra djela na zadovoljstvo Tvoje, i uvedi me, milošću Svojom, među dobre robove Svoje!"
I on izvrši smotru ptica, pa reče:
"Zašto ne vidim pupavca, da nije odsutan? Ako mi ne donese valjano opravdanje, teškom ću ga kaznom kazniti ili ću ga zaklati!"

Ne potraja dugo, a pupavac dođe, pa reče:
"Doznao sam ono što ti ne znaš, iz Sabe ti donosim pouzdanu vijest. Vidio sam da jedna žena njima vlada i da joj je svega i svačega dato, a ima i prijesto veličanstveni. Vidio sam da se i ona i narod njezin Suncu klanjaju, a ne Allahu, - šejtan im je prikazao lijepim postupke njihove i od pravog puta ih odvratio, te oni ne umiju da nađu pravi put pa da se klanjaju Allahu, koji izvodi ono što je skriveno na nebesima i u Zemlji i koji zna ono što krijete i ono što na javu iznosite. Allah je, nema boga osim Njega, Gospodar svega što postoji!"

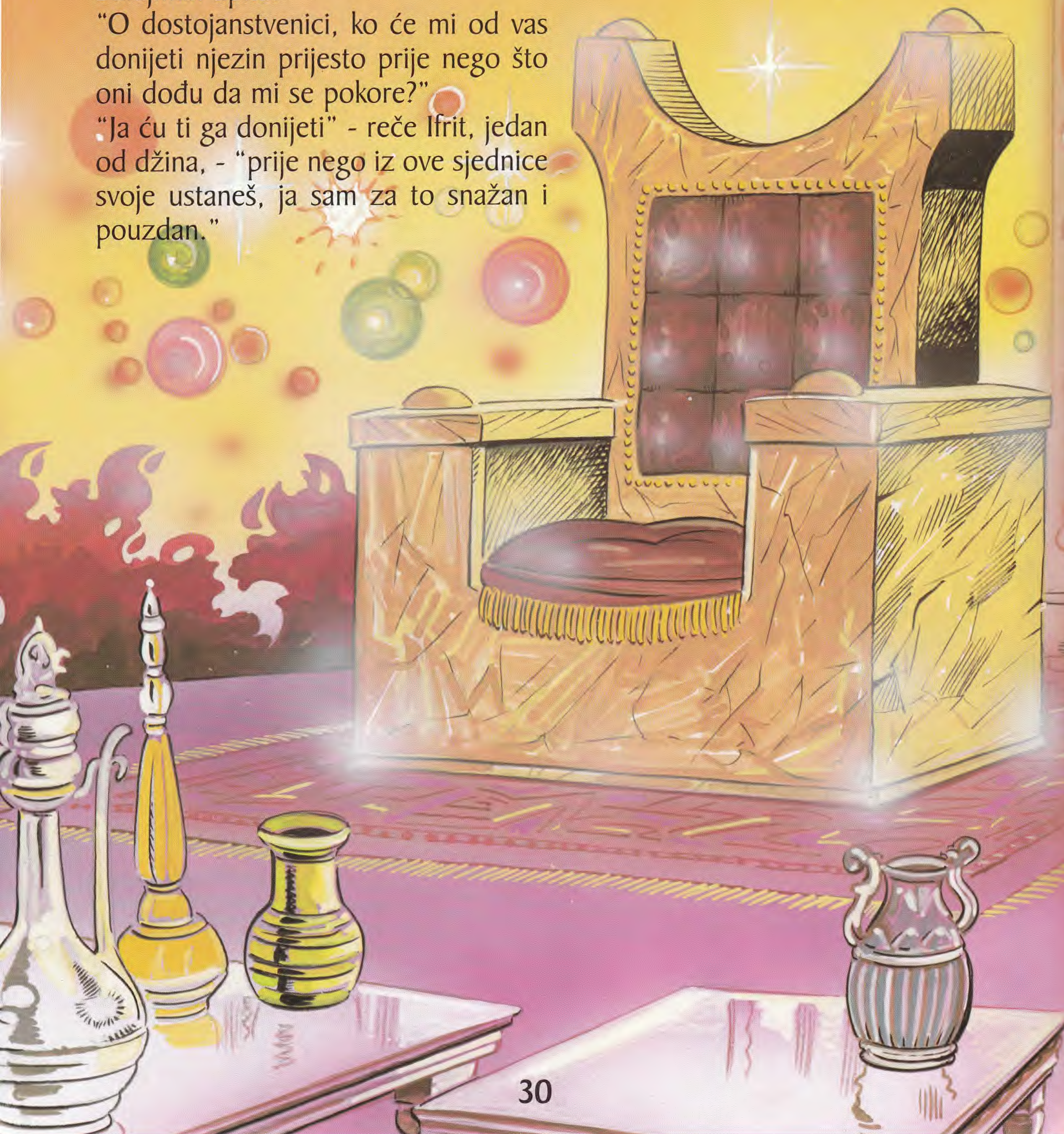
"Vidjet ćemo" - reče Sulejman - "da li govoriš istinu ili ne. Odnesi ovo moje pismo pa im ga baci, a onda se od njih malo izmakni i pogledaj šta će jedni drugima reći!"

"O velikaši," - reče kraljica - "meni je dostavljeno jedno poštovanja vrijedno pismo od Sulejmana i glasi: 'U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog! Ne pravite se većim od mene i dođite da mi se pokorite!'

"O velikaši," - reče ona - "savjetujte mi šta treba u ovom mom slučaju da uradim, ja bez vas ništa neću odlučiti!"

"Mi smo vrlo jaki i hrabri" - rekoše oni -, "a ti se pitaš! Pa, gledaj šta ćeš narediti!"

"Kad carevi osvoje neki grad"; - reče ona -, "oni ga razore, a ugledne stanovnike njegove učine poniženim; eto, tako oni rade. Poslat ću im jedan dar i vidjet ću sa čime će se izaslanici vratiti."
I kad izaslanik pred Sulejmana iziđe, ovaj mu reče:
"Zar da blagom mene pridobijete? Ono što je Allah meni dao bolje je od onoga što je dao vama. Vi se onome što vam se daruje radujete!
Vrati se njima! Mi ćemo im dovesti vojske kojima se neće moći oduprijeti i istjerat ćemo ih iz Sabe ponižene i pokorene."
Sulejman upita:
"O dostojanstvenici, ko će mi od vas donijeti njezin prijesto prije nego što oni dođu da mi se pokore?"
"Ja ću ti ga donijeti" - reče Ifrit, jedan od džina, - "prije nego iz ove sjednice svoje ustaneš, ja sam za to snažan i pouzdan."

"A ja ću ti ga donijeti" - reče onaj koji je učio iz Knjige - "prije nego što okom trepneš."

I kad Sulejman vidje da je prijesto već pred njega postavljen, uzviknu: "Ovo je blagodat Gospodara moga koji me iskušava da li ću zahvalan ili nezahvalan biti. A ko je zahvalan - u svoju je korist zahvalan, a ko je nezahvalan - pa, Gospodar moj je neovisan i plemenit. Promijenite izgled njezina prijestolja da vidimo hoće li ga prepoznati!"

Kad ona dođe, bi joj rečeno:

"Je li ovakav prijesto tvoj?"

"Kao da je on! - uzviknu kraljica, koja nije ispravno vjerovala jer su je omeli oni kojima se, mimo Allaha, klanjala, pa je nevjerničkom narodu pripadala.

"Uđi u dvoranu!" - bi joj rečeno.
I kad je ona pogleda, pomisli da je duboka voda, pa zadiže haljinu uz noge svoje.
"Ova je dvorana uglačanim staklom popločana!" - reče on.
"Gospodaru moj," - uzviknu ona - "ja sam se prema sebi ogriješila i u društvu sa Sulejmanom predajem se Allahu, gospodaru svjetova!"
Allah, zaista, upućuje na pravi put koga hoće. On mnogo prašta i neizmjerno je milostiv.

ISBN 9958-725-09-6
9 789958 725098